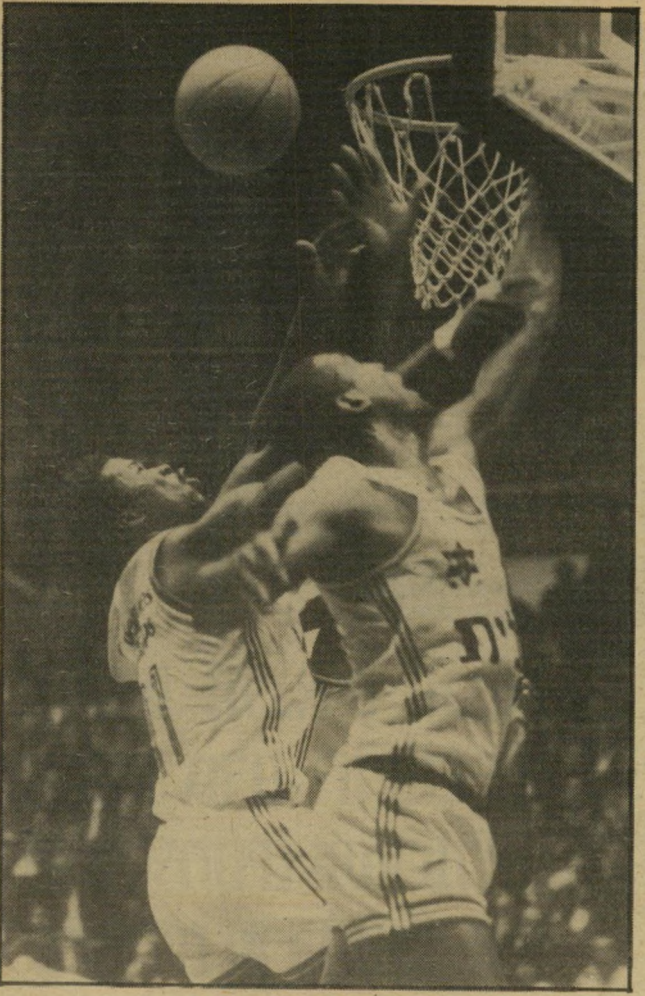

מילחמה לניצח

קין מאגני (מימין) ואויב
אנווה קבוצתית

השחורים של האדומים תקפו והשחורים של הצהובים הרפו במישחק הגמר-סל שבין מכבי תל-אביב לבין הפועל תל-אביב.

גם אני הייתי שם בשער 1, שורה 13, וסבלתי מהאוגנות הקבוצתית של האוהדים מול המישגלים הקבוצתיים של השחקנים.

ואם לפרט, או זה נראה כך — משמאלי ישב מכביסט שרוף ובירדו דיגלון צהוב מזדקר. מימיני ישב אוהד סולידי של הפועל, שקנה לבנו דיגלון אדום קטנטן ושמוט, אבל לא העז להגיד אותו מפחד שכניו.

המכביסטים התנהגו כמו מכביעריי צמיגים, ובמשך כל המישחק זרקו מהיציעים פחיות-משקה וקליפות. אפשר היה לעשות באנשים אלה שימוש נוסף כמנגנה נגד מייד-אבנים כאשר הם.

מה שהרגיו, היה השינאה של האדומים הצהובים לאוהדים האדומים. הצהובים לא הפסיקו לקלל, גם את אלי ישראל, האוהד הכיחבי של הפועל, שהפך לקורבן הערב.

אולי זו תהיה יותר מנאיכיות לש' אול מרוע מפנים האוהדים כליכך הרבה שינאה לשחקני הקבוצות היריבות. הרי רק במיקרה משחק שחקן מטויש כאן או כאן. הכסף, מסתבר, מרבה, ולמכבי יש יותר.

מהמקום שבו ישבתי אי-אפשר היה לשרוק גם כשהפועל הובילה. הפחד נחת עלי מהיציעים והרגשתי כמו חייל בורד שלא קיבל תוריד, מול המון

משתולל וזועם.

בתוך חצי שעה פיתחתי עוינות כלפי אוהדי מכבי, אולי בגלל הנטיית הסוציאליסטיות שלי להיות לצד החלש. האדומים, מיסכנים, רצו על המיגרס לאורך כל המישחק ולבסוף יצאו מובסים.

המומחים מיהרו להכריז כי מכבי שוב זכתה בגביע, בפעם ה-19 ברציפות. 700 אוהדי מכבי שהיו מצויידיים

הרווחות בקרב עמים אחרים.

בהורו יש להישמר מפני שחום-עין, זה מביא מזל רע, ואם יש לו גם אף גדול — אתה ממש בצרות. לעומת זאת, בתולה בדרך תמיד תביא מזל טוב. ואם תתעשש פעם אחת — צפוי לך מזל טוב, יותר מפעם אחת — מזל רע. אם אתה דייג קסטי, היוזר שלא

משתינים על הגלגל

שחקני-התיאטרון נאחזים בגבו של גיבן לפני הצגת-הכוכרה ונמנעים מלהציץ מבעד לחור המסך, שלא לר- אות את אלוהים מחטט כאף ואוכל פיסטוק (והכונה לקהל היושב באולם). הטייסיים משתינים על גלגלי-המסוס לפני כל המראה גורלית.

שחקני-הכוכרה דוחפים קלף-ג'וקר לתוך הנעליים לפני כל מישחק מכריע. לפעמים הם גם מרשים לאוהד שרוף להרוס להם דולארים לתוך הנעליים כמקום הקלף המסורתי. וזה הולך טוב גם עם שיני-שום. השום, מסתבר, הולך עם כל דבר, בעיקר עם אמונות טפלות. לפני הצגות-כוכרה לא מברכים ולא שורקים, מחמת עיני-הרע ומחמת השטן. מחתולים שחורים שלא נרע, לא עלינו ולא עלינו, טפו, טפו, טפו. וגם החמשה לא תויק.

אלה הן רק מקצת מהאמונות הטפלות ששמעתי מדני חמיצר הטייט, שייע פייגנבוים, מאמן הפועל תל-אביב, ושחקני-התיאטרון שמוליק סגל, בערב שכולו אמונות טפלות — 13 חתולים שחורים שהתקיים בבית-אריאלה.

מני פאר, שהינחה את הערב, לא חדל מלדפוק על שולחן-העץ מחשש עירייה וכן תרע מי יושב בתוך הקהל הער באולם, והומין לכימה שלושה אנתרופולוגים שטיפרו על האמונות

דמות המוות מתוך קרנבל ונציה
13 חתולים שחורים

השתמש במילים כמו: כומר, עכבר או חזיר. יש להשתמש במילים חלופיות, כי הגורל טמון בכוח המילה. והשימוש

קטנות פרסים

באחרונה חולקו מילגות ופרסים לאמנים צעירים מתחום הציור והפיסול. ביניהם נמצאו גם מי שראויים לו, אך תמיד ימצא מתנגב שהמילגה לא תוסף ולא תגרע ממנו מאומה, כדוגמת הצייר משה גרשוני. אבל הציירת אביבה אורי היתה גם היא כתב-הידיעות. וזה, אומרים, הואיל לגרשוני ולירידות האמיצה ביניהם.

***

הכנועית

יש המחפשים את השורשים בחזרה בתשובה או בניכוי הקבלה ויש המחפשים אותם בעבר או במיתוס של הארץ והמרחב. הציירת בטין אמיר כתרה כזו האחרונה, וכימים אלה מציגה עבודות מעניינות ומרתקות בצבעוני יותן וכמסר הכנעני הפורץ מתוכן.

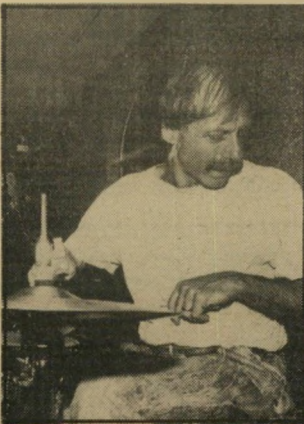
ומה הפלא, אחרי שנים רבות של חיים במחיצתו של המשורר אהרון אמיר (ממייסדי התנועה הכנענית בארץ) נדבקה אף היא בחיידק הכנעניות, שבא לידי ביטוי חזק בתערוכה ארץ חוילה.

שוב את ליכבי שלוש עבודות יפות שלה:
עונת — אל המלחמה. הדר — אל הגשם ואשרה — אל הטבע. אלה ואחרות בגלריה קרלייל.

***

ביבלוס

מי שמחפש את המתופח הנהדר אהרל'ה קמינסקי, יוכל למצוא אותו

אהרל'ה קמינסקי
משוחזר על החופים

בביבלוס — מועדון-ג'אז הרש. לחובבי ביהנוסטלגיה, המקום מזכיר את מועדון ברברים שהיה פעם.

בביבלוס משתולל קמינסקי על התופים, מניף כרישול את שארית שערותיו ומשמיע קטעי-ג'אז יפים, יחד עם להקת-נגנים מעולה.

המקום עצמו שואף להידמות למש-הו, לא ברור עדיין למה. אולי למועדון דוג'אז משנות ה-30 או ה-40? אולי לקאברט? למועדון-לילה? לאולם-חזר-נות?

בינתיים ביבלוס המוני מדי, רבי גילי מדי. אוהבי-ג'אז אמיתי בוודאי ינסה להתעלם מהחזות הפנימית והחיצונית של המועדון, כי קמינסקי, מי שמתמיד שנים רבות ואינו מתייאש על-אף הקהל המצומצם שיש למוסיקת-ג'אז בארץ, מציל את המקום, מעניק לו כבוד וקהל.

***

רוסאום עכשיו

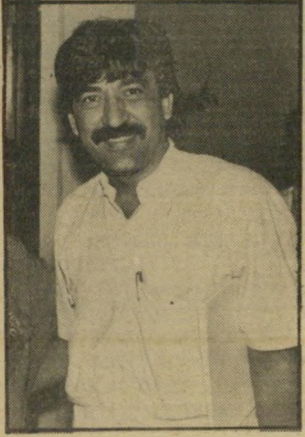
לציון 400 שנה לפעילותו של

באופן מיקרי ואולי לא, התרחשה כאותה שעה תאונה קשה מול בית אריאלה. המזל, מסתבר, לא היה לצד הנהג. המסכן, חתול שחור עבר לו בין הגלגלים והוא אפילו לא הפסיק לירוק עליו שלוש פעמים.

פזזה של משורר

ביומן-החרשות של יום השישי ראינו איך ממרומי כפר-מרר עושה נעים עריידי פזזה של משורר. לפעמים אני אוהבת את הפזוזות האלה, כי הן תמיד כמעט אמיתיות, ועוד בתוך מסיבה שהקראים היו ברובם משוררים וסופרים.

למי שאינו יודע, המסיבות הכי משעממות הן על-סירוב מסיבות הסופרים. (במציאות זה לא בדיוק מה שחשבים.) עם זאת, היה משהו מרגש בקטע

נעים עריידי
מסיבות סופרים — משעממות

שהוקדש לנעים עריידי, אף שהוא קצת התפייט על החיים, גם כשלא היה זקוק לכך.

התחושה היתה שהבן-אדם יושב על כורסה נוחה מדי, וחבל. למשורר רדיוני בארץ יכולה להיות השפעה לאי-מבוטלת, ונרמה שעריידי לא ממש אותה.

אהבתי את חילופי-הדברים בין יעקב קב אחימאיר לבין הסופר אמיל חביבי, שאותו הספקתי לראות גם במוצאי-השבת בסירטו של אורי גולדשטיין ארבעים, מדינה, עצמאות, כשידור חוזר בערוץ 2.

מי שלא ראה את החלק של חביבי הפסיד. רק לשם כך היה כדאי לסכול את הקליטה האיומה של ערוץ 2.

וזה נשמע בערך כך:
גולדשטיין: למה אתה מתגעגע כשאתה נמצא בחוץ-לארץ?
חביבי: למולדת.
גולדשטיין: למי במולדת?
חביבי: לכפר שלי, להר שלי, ל...ל...ל... לכנרת שלי...ש...ש...שלי. אני יודע שאסור לי להגיד שלי. ואחרי כל המשוררים והסופרים הרציניים, ופרופסור אחד סנילי, שלעת זיקנה התחיל לשחק בקניני שמש המרצדות על הקירות, נרגעתי כזרועותיהם החמימות של הגשמים, בתכנית-הבידור ממוי ובקטעים מוכי רים מתוך תגיגה מיספר 2.

כאותה הודמנות הם סגרו חצי-יובל של "סע שלום, המפתחות בפנים". עדיין מצחיקים, מצחיקים, מצחיקים. אחרי הגשמים כיכיתי את הטלוויזיה. לערב אחד זה די והותר. מה עוד שבצוותא ציפתה לנו סי היימן ביורים וכוכים."

לאונה רהיסומי, בימאי, משורר, מפיק, שחקן ותאורטיקן של אמנויות-הבימה, יום ההולדת-75 באוניברסיטת תל-אביב, בשיתוף עם המכון האיטלקי לתרבות, כנס בינלאומי ואירועים תיאטרליים וחינוכיים. היוזמה באה כרי לחשוף תקופה פוריה בחיי האמנים אשר פעלו בשלהי הרנסאנס, ובדיקת העכשוויות של יצירתם. בין יתר האירועים: סימפוזיונים, מופעים מוסיקי ליים, הצגות.